

05-4506832

pustaka.upsi.edu.my

Perpustakaan Tuanku Bainun
Kampus Sultan Abdul Jalil Shah

PustakaTBainun

ptbupsi

KEBERKESANAN PAMERAN HASIL SENI KOMUNIKASI (CATAN) TERHADAP PEMBELAJARAN DI SEKOLAH MENENGAH

MOHAMAD HANIF BIN HJ. MD. NOOR

05-4506832

pustaka.upsi.edu.my

Perpustakaan Tuanku Bainun
Kampus Sultan Abdul Jalil Shah

PustakaTBainun

ptbupsi

**TESIS YANG DIKEMUKAKAN SEBAGAI MEMENUHI SYARAT
PENGANUGERAHAN SARJANA PENDIDIKAN (SENI).**

**FAKULTI SAINS SOSIAL DAN KESENIAN
UNIVERSITI PENDIDIKAN SULTAN IDRIS
TANJUNG MALIM
PERAK DARUL RIDZUAN**

OGOS 2002

05-4506832

pustaka.upsi.edu.my

Perpustakaan Tuanku Bainun
Kampus Sultan Abdul Jalil Shah

PustakaTBainun

ptbupsi

Pengakuan.

Bahawasanya saya mengaku sesungguhnya tesis ini adalah hasil kerja saya sendiri kecuali nukilan, petikan dan ringkasan yang setiap satunya telah saya catatkan sumbernya.

Ogos 2002.

MOHAMAD HANIF BIN HJ. MD. NOOR
Nombor Pendaftaran: 99200063.

PENGHARGAAN

Syukur ke hadrat Allah Subhanahu Wataala yang amat pemurah dan mengasihi dengan limpah kurniaNya tesis ini dapat disiapkan dengan jayanya.

Saya ingin memberikan setinggi-tinggi penghargaan dan terima kasih kepada penyelia-penyelia penyelidikan dan penulisan tesis iaitu Dr. Soeprapto Soedjono (Penylaras Program Pasca Siswazah Fakulti Sains Sosial dan Kesenian) dan En. Hassan B. Mohd Ghazali yang telah memberikan bimbingan dan dorongan yang amat berguna dalam menyempurnakan penulisan tesis ini.

Saya juga ingin merakamkan penghargaan dan terima kasih yang tidak terhingga kepada Prof. Madya Hj. Iberahim B. Hassan Dekan Fakulti Sains Sosial dan Kesenian, yang turut memberikan galakan, tunjuk ajar dan bimbingan sepanjang pencalonan saya dalam program Pasca Siswazah ini.

Di samping itu ribuan terima kasih kepada pensyarah Fakulti Sains Kognitif UPSI, En. Jamal B. Hj. Yunus @ Nordin, En. Saifulzaman B. Sabran (pensyarah Fakulti Sains Komputer UiTM Cawangan Perak) dan En. Airil Haimi B. Mohd Adnan (pensyarah Jabatan Bahasa Inggeris, Fakulti Pendidikan, UiTM Cawangan Perak) yang sama-sama memberikan khidmat nasihat, tunjuk ajar dan bimbingan dalam menyempurnakan kajian dan penulisan tesis ini.

Tidak lupa juga kerjasama yang turut disumbangkan oleh guru-guru Pendidikan Seni sekolah-sekolah menengah di Daerah Manjung terutamanya En. Mohd Dah B. Hassan, En. Samsuri B. Ahmad dan Pn. Hasanah Bt. Abd. Karim dalam kerja-kerja penyelidikan di sekolah.

Terima kasih juga saya ucapkan kepada kakitangan perpustakaan di UPSI, UiTM dan USM yang banyak membantu saya dalam menyiapkan tesis ini. Rakan-rakan pelajar dalam Program Pasca Siswazah turut membantu memberi semangat dan nasihat yang sangat berguna dalam pengajian ini. Akhir sekali, terima kasih kepada isteri tercinta Norfadzilah Bt. Jamaluddin dan kaum keluarga yang sentiasa memberi dorongan dan sokongan moral yang tidak mengira waktu dan tempat. Anak-anak saya Muhammad `Ammar Fikri, Ummy Syafiqah, Safiah Nabilah, Muhammad Afiq, Abdul Qayyum dan Luqman Arief turut membantu dalam penyudahan tesis ini dengan cara mereka tersendiri.

Sekian, wassalam.

Mohamad Hanif B. Hj. Md. Noor

Seri Manjung,

Perak.

ISI KANDUNGAN

Muka Surat

TAJUK	i
PENGAKUAN	ii
PENGHARGAAN	iii
ISI KANDUNGAN	v
SENARAI RAJAH	ix
SENARAI JADUAL	x
SENARAI GAMBAR	xii
ABSTRAK	xiii
ABSTRACT	xv

BAB 1 : PENGENALAN

1.1 Latar Belakang	1
1.2 Pernyataan Masalah	4
1.3 Tujuan Kajian	6
1.4 Persoalan Kajian	7
1.5 Kepentingan Kajian	7
1.6 Hipotesis Kajian	9
1.7 Batasan Kajian	9
1.8 Definisi Istilah	11

BAB 2 : TINJAUAN BAHAN BACAAN

2.1 Pengenalan	13
2.2 Konsep Pendidikan Seni	14
2.3 Teori Pembelajaran Pendidikan Seni	18
2.4 Sumber Pembelajaran Pendidikan Seni	24
2.5 Pameran dalam Pendidikan Seni	29

2.5.1	Jenis Pameran di Sekolah	34
2.5.2	Kriteria Pemilihan Pameran	35
2.5.3	Batasan Pameran	36
2.5.4	Nilai Pameran	37
2.6	Pameran dan Proses Pemerhatian	38
2.7	Kerangka Teori Kajian	41

BAB 3 : METODOLOGI PENYELIDIKAN

3.1	Pengenalan	47
3.2	Reka Bentuk Penyelidikan	48
3.2.1	Pembolehubah	49
3.2.2	Populasi Kajian	50
3.2.3	Persampelan	50
3.3	Alat Ukur Penyelidikan	52
3.4	Kajian Rintis	57
3.5	Data Penyelidikan	57
3.6	Prosedur Kajian	58
3.7	Olahan Data	59
3.7.1	Pengukuran Darjah Pencapaian	59
3.7.2	Data Kuantitatif	61
3.7.3	Data Kualitatif	61
3.8	Pengesanan Alat Ukur	62

BAB 4 : ANALISIS KEPUTUSAN PENYELIDIKAN

4.1	Pengenalan	63
4.2	Keputusan Keberkesanan Pameran	64
4.2.1	Sikap dan Perlakuan Pelajar	64
4.2.2	Pencapaian dan Kesan Pameran	72
4.2.3	Konsep dan Matlamat Pameran	77
4.2.4	Rumusan Keberkesanan Pameran	85

4.3	Laporan Pemerhatian	86
4.3.1	Pemerhatian di Sekolah Menengah	
	Kebangsaan Ambrose Air Tawar	86
4.3.2	Pemerhatian di Sekolah Menengah	
	Kebangsaan ACS Sitiawan	89
4.3.3	Pemerhatian di Sekolah Menengah	
	Kebangsaan Seri Manjung	92
4.3.4	Rumusan Pemerhatian	94
4.4	Laporan Temubual	95
4.4.1	Sikap Terhadap Pameran di Bilik Darjah	95
	Pelajar A dari SMK Ambrose	
	Pelajar B dari SMK ACS Sitiawan	
	Pelajar C dari SMK Seri Manjung	
	Kesimpulan	
4.4.2	Pemahaman Tentang Konsep Pameran	97
	di Bilik Darjah	
	Pelajar A dari SMK Ambrose	
	Pelajar B dari SMK ACS Sitiawan	
	Pelajar C dari SMK Seri Manjung	
	Kesimpulan	
4.4.3	Minat Terhadap Pameran	99
	Pelajar A dari SMK Ambrose	
	Pelajar B dari SMK ACS Sitiawan	
	Pelajar C dari SMK Seri Manjung	
	Kesimpulan	
4.4.4	Rumusan Keseluruhan Temubual	101
4.5	Laporan Analisis Dokumen	
4.5.1	Pelaksanaan Perancangan Aktiviti	102
4.5.2	Buku Nota Pendidikan Seni	103
4.5.3	Markah Latihan	104

4.5.4	Analisis Dokumen	107
4.5.5	Rumusan Analisis Dokumen	108
4.6	Rumusan Analisis Statistik dan Kualitatif	110
4.7	Batasan Dapatan Kajian	113
BAB 5 : KESIMPULAN		115
5.1	Rumusan	116
5.2	Perbincangan	122
5.3	Cadangan	128
5.3.1	Cadangan Mempertingkatkan Keberkesanan Pameran di Sekolah	128
5.3.2	Cadangan Susulan Penyelidikan	133
BIBLIOGRAFI		135
Lampiran A	Surat Kebenaran Bahagian Perancangan dan Penyelidikan Dasar Pendidikan, Kementerian Pendidikan Malaysia.	
Lampiran B	Surat Kebenaran Jabatan Pendidikan Perak.	
Lampiran C	Soal selidik Keberkesanan Pameran.	
Lampiran D	Gambar-Gambar Catatan Pelajar.	

SENARAI RAJAH

	Muka Surat
Rajah 2.1 : Model Pembelajaran Pendidikan Seni oleh Rudolf Arnheim 1964.	22
Rajah 2.2 : Model Proses Pembelajaran dalam Pendidikan Seni.	23
Rajah 2.3 : Kaitan di antara Idea dan Bahan dalam Sumber Pembelajaran Pendidikan Seni.	26
Rajah 2.4 : Model <i>The Artistic Process: Phases and Approaches</i> 1978.	43
Rajah 2.5 : Model Pengukuran Sikap Positif Pelajar dalam Pendidikan Seni.	43
Rajah 2.6 : Model <i>Outcomes or Output</i> oleh Mc. Namara 1980.	45
Rajah 2.7 : Pendekatan Komunikasi dalam Pembelajaran Melalui Pameran oleh Eilean Hooper Greenhill 1999.	46

SENARAI JADUAL

Muka surat

Jadual 3.1	: Jumlah Sampel Daripada Satu Populasi.	51
Jadual 3.2	: Bilangan Pelajar Pendidikan Seni di 3 buah Sekolah di Daerah Manjung dan Taburan Persampelan Kajian.	52
Jadual 4.1	: Penilaian Responden Terhadap Sikap dan Perlakuan Pelajar.	66
Jadual 4.2	: Jadual Perbandingan Min di antara Sekolah-Sekolah di Daerah Manjung.	68
Jadual 4.3	: Skor Pencapaian dan Kesan Pameran Pendidikan Seni	74
Jadual 4.4	: Susunan Keutamaan Pencapaian Pameran Pendidikan Seni.Skor Pencapaian dan Kesan Pameran.	75
Jadual 4.5	: Skor Pengetahuan Asas Konsep, Matlamat dan Kegiatan Pameran Pendidikan Seni.	78
Jadual 4.6	: Skor Responden Terhadap Pengetahuan Asas Tentang Pameran Pendidikan Seni.	79
Jadual 4.7	: Susunan Keutamaan Kategori Konsep Pameran. Skor Pencapaian dan Kesan Pameran.	80
Jadual 4.8	: Skor Pengamatan Pengetahuan Am Pameran Mengikut Sekolah.	82
Jadual 4.9	: Analisis Markah Latihan Sekolah Menengah Kebangsaan Ambrose Air Tawar, Perak.	105
Jadual 4.10	: Analisis Markah Latihan Sekolah Menengah Kebangsaan A.C.S. Sitiawan, Perak.	105

Jadual 4.11 : Analisis Markah Latihan Sekolah Menengah Kebangsaan Seri Manjung, Perak.	106
Jadual 4.12 : Keseluruhan Analisis Markah Latihan di 3 Buah Sekolah di Daerah Manjung.	106
Jadual 5.1 : Tahap Keberkesanan Antara Sekolah-Sekolah di Daerah Manjung dan Keseluruhan Min.	117
Jadual 5.2 : Tahap Keberkesanan Ketiga-Tiga Pendekatan.	118

SENARAI GAMBAR

Seperti dalam bahagian Lampiran.

A. Catatan Air Pelajar dari SMK (ACS) Sitiawan.

Gambar 1. Pemandangan di Taman Bunga.
Latihan pada bulan Julai 2001.

Gambar 2. Suatu Mimpi Yang Menakutkan.
Latihan pada bulan Ogos 2001.

B. Catatan Air Pelajar dari SMK Seri Manjung

Gambar 3. Perspektif Tampak.
Latihan bulan Julai 2001.

Gambar 4. Membina Rumah.
Latihan bulan Ogos 2001.

C. Catatan Air Pelajar dari SMK Ambrosr Air Tawar.

Gambar 5. Aktiviti di Tepi Sungai.
Latihan bulan Jun 2001.

Gambar 6. Binatang Ternakan.
Latihan bulan Julai 2001.

ABSTRAK

Kajian ini bertujuan untuk mengetahui setakat mana keberkesanan pameran di akhir sesuatu tajuk sebagai salah satu sumber pembelajaran dalam matapelajaran Pendidikan Seni di sekolah menengah. Ini adalah kerana pameran merupakan aspek pembelajaran yang penting dalam kurikulum Pendidikan Seni yang dianjurkan oleh Kementerian Pendidikan Malaysia.

Penyelidikan ini menggunakan pendekatan berbentuk penilaian formatif dan tinjauan. Data-data diperolehi dengan menggunakan kaedah soalselidik dan triangulasi. Data-data dari soalselidik dianalisis dengan menggunakan perisian SPSS/PC+ Ver. 10 untuk mendapatkan *min* bagi setiap pembolehubah keberkesanan. Manakala data-data dari triangulasi dianalisis secara manual untuk mengukuhkan dapatan dari soalselidik berkenaan.

Alat ukur penyelidikan terdiri daripada 3 pembolehubah keberkesanan pameran di akhir pelajaran iaitu sikap dan perlakuan pelajar; kefahaman akan konsep dan matlamat pameran; serta pencapaian dan kesan pameran. Alat ukur tersebut dibina oleh penyelidik bersumberkan dapatan dan kajian mengenai teori pembelajaran Pendidikan Seni dan teori pemerhatian dalam pameran Pendidikan Seni. Penyelidik menggunakan teknik Delphi untuk menentukan kebolehpercayaan dan kesahan alat ukur yang dibina itu. Seramai 165 orang pelajar daripada tiga buah sekolah menengah di Daerah Manjung, Perak telah dipilih sebagai sampel kajian ini.

Hasil dapatan kajian ini memperlihatkan keberkesanan pameran di akhir sesuatu unit pembelajaran adalah pada tahap memuaskan atau sederhana berkesan. Ini menunjukkan terdapat sedikit masalah di kalangan pelajar yang mengganggu keberkesanan matlamat pameran dalam pembelajaran Pendidikan Seni. Antaranya terdapat pelajar-pelajar yang masih tidak faham tujuan pameran diadakan. Di samping itu juga terdapat kelemahan menguasai laras Bahasa Melayu dalam Pendidikan Seni dengan baik di kalangan pelajar-pelajar Melayu dan bukan Melayu. Masalah yang lain ialah sikap pelajar yang kurang mengambil bahagian dalam perbincangan semasa pameran diadakan dan kekangan masa untuk pameran dan perbincangan.

Secara keseluruhannya, dapatan kajian ini menyokong teori pembelajaran Pendidikan Seni dan teori keberkesanan pemerhatian dalam pameran yang memperlihatkan hubungan beberapa komponen sumber pembelajaran Pendidikan seni yang saling berkaitan di antara satu sama lain.

THE EFFECTIVENESS OF UNIT-END ART EDUCATION EXHIBITIONS IN SECONDARY SCHOOLS.

ABSTRACT

This research aims to gauge the effectiveness of exhibitions at the end of each unit, as part of a learning resource within secondary level of Art Education. This is due to the fact that an exhibition is an important aspect of learning within the Art Education curriculum as espoused by the Malaysian Ministry of Education.

The study approaches this issue by using formative assessment and formal observation. The data was collected by using closed questionnaires and triangulation method. Data from the questionnaires was analysed by using SPSS/PC + Ver. 10 software, to yield the *min* for each affective variable. Data from the triangulation method on the other hand, was analysed manually to support the findings from the questionnaires.

The research methodology employed three affective instruments to gauge the effectiveness of unit-end Art Education exhibitions namely; (1) the attitudes and behaviour of students, (2) an understanding of the rationale and objectives for the exhibitions, and (3) the achievement and positive effects of such exhibitions. These instruments were designed by the researcher based on the current references about theories of learning within Art Education and the

theories of observation within Art Education exhibitions. The research used the Delphi technique to measure the reliability and validity of the three instruments. Sum of 165 students from three secondary schools within the district of Manjung in the state of Perak, has been involved in this study.

Data from the study shows that the effectiveness of unit-end Art Education exhibitions are only satisfactory or adequately effective. This suggests that there might be problems amongst students that hinder the effectiveness of these exhibitions. For example, some students are still do not understand why such exhibitions were held in the first place. In addition, there is a possibility that students are finding it difficult to comprehend and to illustrate the meanings of Art Education's technical vocabulary in Bahasa Malaysia. This problem is faced by both Malay and non-Malay students.

Another problem is that students are reluctant to participate during the discussion and appreciation stage of unit-end Art Education exhibitions, made worse by the limited time available for doing so.

In conclusion, the data collected by this study supports the theories of learning within Art Education and the theories of observation within Art Education exhibitions. This illustrates the interconnection between different components and resources in the teaching and learning of Art Education.

BAB 1

Pengenalan

1.1 Latar Belakang

Pendidikan negara telah mengalami perubahan melalui proses reformasi dasar pendidikan negara secara menyeluruh. Usaha-usaha ini dilaksanakan untuk menuju kepada kemantapan sistem pendidikan. Sistem pendidikan negara perlu berubah dari masa ke masa untuk menyahut cabaran yang sentiasa berubah (Hussein Hj. Ahmad, 1993).

Pendidikan Seni di sekolah menengah telah disepadukan di dalam Kurikulum Baru Sekolah Menengah (KBSM) berdasarkan Falsafah Pendidikan Negara. Ia bertunjangkan matlamat untuk melahirkan warga negara yang berbudaya khususnya individu yang imaginatif, kreatif, berpengetahuan dan peka terhadap ciri-ciri estetika. Ia juga ingin melahirkan warganegara yang mengamalkan pertimbangan kesenian dan kesempurnaan dalam urusan hidupnya dan alam sekeliling serta menghargai dan membanggai warisan seni di dalam budaya kebangsaan.

Falsafah Pendidikan Seni dilaksanakan untuk melahirkan individu yang berbudaya dan mengamalkan seni sebagai satu cara hidup (Kementerian Pendidikan Malaysia, 1992). Di samping itu ia mewujudkan daya kreativiti, sensitiviti dan seni

itu sebagai alat untuk melahirkan individu yang berketerampilan. Falsafah ini selaras dengan pandangan mengenai falsafah Pendidikan Seni Barat yang menyatakan bahawa Pendidikan Seni itu adalah sebagai agen perubahan sosial (Feldman, 1996). Untuk mencapai matlamat Pendidikan Seni maka kesepaduan di antara asas seni reka, pemahaman, penghargaan dan organisasi rekaan telah dilaksanakan di sekolah-sekolah. Pemahaman seni dan proses penghasilan sesuatu bentuk seni itu diutamakan.

Satu lagi perkara penting yang perlu diambil perhatian di dalam kurikulum Pendidikan Seni di sekolah ialah sistem mendokumentasi dan pameran hasil-hasil karya pelajar. Sistem ini boleh dilaksanakan dengan memberi pendedahan kepada pelajar tentang reka bentuk katalog pameran, teknik dan kaedah peragaan hasil karya dan pendedahan kepada pameran di luar bilik Pendidikan Seni. Di samping itu sistem merakam atau merekodkannya dalam berbagai media perlu dilaksanakan. Pihak pengurusan sekolah dan guru-guru Pendidikan Seni memainkan peranan masing-masing mengembeling tenaga untuk menjayakan hasrat Kementerian Pendidikan Malaysia.

Perlaksanaan sistem dokumentasi ini memerlukan satu bentuk pengurusan Pendidikan Seni yang mantap dan berterusan. Di samping itu penyediaan kemudahan asas seperti galeri seni perlu diadakan sebagai pusat melatih para pelajar mengadakan pameran yang terancang, ini ada kaitannya dengan budaya pelukis. Menurut Mulyadi (1993), pameran adalah budaya pelukis yang serius dan

tidak harus diabaikan kerana ia menghubungkan pelukis dan karya dengan masyarakatnya.

Antara matlamat perlaksanaan sistem dokumentasi dan pameran hasil karya pelajar ialah untuk:

1. Mempertingkatkan pengajaran dan pembelajaran di sekolah.
2. Menanam minat yang mendalam di dalam diri individu terhadap penghasilan karya yang bermutu melalui kreativiti.
3. Memberi pendedahan awal tentang kesenimananan kepada para pelajar sekolah.
4. Memberikan maklumat tentang perkembangan minat dan peningkatan kemahiran pelajar dari masa ke masa untuk tujuan penilaian.

Untuk mencapai matlamat seperti yang tersebut di atas, maka sekolah harus mengambil tindakan yang perlu dan dilaksanakan secara konsisten. Ia selaras dengan Falsafah Pendidikan Negara yang menggariskan bahawa pendidikan di Malaysia adalah satu usaha berterusan ke arah memperkembangkan lagi potensi individu yang menyeluruh (Hussein Hj. Ahmad 1993: hlm. 367-368).

Dengan ini satu kajian dilaksanakan untuk membuktikan kepentingan pengurusan pameran dan mendokumentasi hasil-hasil karya komunikasi pelajar ke arah perkembangan individu dan perkembangan Pendidikan Seni di sekolah keseluruhannya.

1.2 PENYATAAN MASALAH

Kurikulum Pendidikan Seni telah dirancang dengan baik selaras dengan kehendak Falsafah Pendidikan Negara. Kurikulum tersebut memainkan peranan dan menyumbang ke arah perkembangan mutu peribadi pelajar melalui peningkatan daya persepsi, estetik dan kreativiti (Bahagian Pendidikan Guru dalam Kurikulum Diploma Perguruan Malaysia, 1996). Kurikulum itu juga menekankan kepentingan apresiasi seni di kalangan para pelajar. Bagaimanapun, dengan perlaksanannya yang kurang serius dalam menanam nilai-nilai murni tersebut maka matlamat Falsafah Pendidikan Negara tidak akan tercapai.

Berdasarkan Sukatan Pelajaran Pendidikan Seni, guru dapat menyediakan sebanyak mungkin peluang yang memberikan pengalaman menerusi kegiatan-kegiatan di dalam dan di luar bilik darjah. Kemahiran pelajar bergantung kepada pendidikan yang diterima menerusi corak pengajaran guru sebelum itu (Iberahim, 2000). Program- program yang disediakan oleh guru itu seharusnya boleh mencabar keupayaan kreativiti para pelajar.

Para pelajar selalu didedahkan dengan penemuan-penemuan baru, melihat contoh-contoh hasil karya yang bermutu, membuat latihan mengeluarkan pendapat secara kritikal dan pendedahan kepada teknologi baru yang boleh membantu dalam berkarya. Prasarana Pendidikan Seni di sekolah harus disediakan dengan selengkapnya seperti bilik khas, stor, perabot, peralatan dan bahan. Kesemuanya ini

merupakan sumber pembelajaran yang sangat penting. Sumber ialah alat sokongan yang dapat membantu sekolah dan guru dalam mencapai matlamatnya (Blandford. S, 1999).

Pengalaman sebagai Ketua Panitia Pendidikan Seni di Sekolah, penyelidik mendapati bahawa guru-guru Pendidikan Seni terutamanya guru-guru yang tidak terlatih, sering menghadapi masalah dalam menyediakan bahan-bahan bantuan mengajar bagi kebanyakan tajuk. Masa untuk menyediakan bahan-bahan itu dapat dijimatkan dengan adanya sistem pengkelasan dan pinjaman hasil karya seni daripada galeri di sekolah sendiri.

Perkembangan bakat pelajar didapati sukar dipertingkatkan jika pengurusan bilik Pendidikan Seni diabaikan dan sistem pameran tidak dijalankan. Hasil karya pelajar perlu dinilai dan dipamerkan serta merta supaya mereka tahu sejauh mana kelebihan dan kelemahan hasil karya masing-masing. Pameran ini merupakan sebahagian daripada proses pembelajaran yang berterusan dapat membantu pelajar dalam mempertingkatkan mutu hasil karya masing-masing sesuai dengan tahap umur dan pembelajaran mereka.

Pengurusan hasil karya pelajar sehingga mengadakan pameran di akhir pembelajaran adalah tugas dan tanggungjawab yang harus dipikul oleh guru Pendidikan Seni. Langkah demi langkah pengurusan harus dilaksanakan supaya pelajar memperoleh faedah pembelajaran daripada usaha itu. Penyelidik

mengambil inisiatif untuk mengkaji perlaksanaan pameran hasil-hasil karya pelajar di bilik darjah atau di bilik Pendidikan Seni selepas sesuatu tajuk diselesaikan. Di samping itu penyelidik beranggapan bahawa dengan melihat sumbangan-sumbangan pameran-pameran tersebut ia dapat mempertingkatkan pencapaian, perubahan sikap serta minat terhadap pelajaran Pendidikan Seni di sekolah menengah.

1.3 TUJUAN KAJIAN

Kajian ini adalah bertujuan untuk:

1. Mengkaji keberkesanan pameran hasil karya seni komunikasi pelajar terhadap penghasilan karya yang lebih bermutu dalam pembelajaran Pendidikan Seni di sekolah.
2. Mengkaji sikap pelajar terhadap hasil karya sendiri berdasarkan pameran di bilik darjah atau di bilik Pendidikan Seni.
3. Mengkaji peranan pameran dalam menambah minat terhadap mata pelajaran Pendidikan Seni di sekolah.

1.4 PERSOALAN KAJIAN

Kajian ini akan memberikan kesimpulan-kesimpulan tentang persoalan sama ada usaha mewujudkan pameran hasil karya komunikasi selepas sesuatu tajuk dalam matapelajaran Pendidikan Seni boleh mempertingkatkan pencapaian pembelajaran pelajar di sekolah menengah atau di sebaliknya. Untuk merintis kesimpulan-kesimpulan ini maka beberapa soalan perlu dikaji iaitu:

1. Adakah dengan pewujudan pameran hasil karya seni komunikasi pelajar yang berterusan boleh menunjukkan peningkatan dalam pembelajaran Pendidikan Seni di sekolah?
2. Adakah perubahan sikap pelajar terhadap hasil-hasil karya mereka dalam mata pelajaran Pendidikan Seni selepas sesuatu pameran itu diadakan?
3. Kemungkinan adanya peningkatan minat, apresiasi dan kecekapan pelajar setelah sesuatu pameran diadakan di bilik darjah.

1.5 KEPENTINGAN KAJIAN

Kajian ini adalah penting untuk mengumpul maklumat bagi membantu usaha-usaha yang dilakukan untuk memantapkan lagi program pengajaran dan pembelajaran Pendidikan Seni di-sekolah-sekolah di Daerah Manjung, Perak dan Malaysia amnya iaitu dengan:

- a. Memberi maklumat kepada pihak pengurusan sekolah tentang bidang-bidang tugas yang sepatutnya diutamakan untuk disampaikan kepada guru-guru Pendidikan Seni di sekolah.
- b. Memberi pandangan kepada pihak pengurusan sekolah tentang keberkesanan program pameran hasil karya komunikasi pelajar di- sekolah.
- c. Memberi panduan kepada guru-guru Pendidikan Seni dalam pengendalian pengajaran dan pembelajaran yang lebih efektif.
- d. Memberi panduan kepada pihak pengurusan sekolah tentang tindakan yang wajar diambil dalam memperkemaskan pengurusan pengajaran dan pembelajaran Pendidikan Seni di sekolah.
- e. Memberi pandangan kepada pihak-pihak tertentu yang lebih tinggi iaitu Jabatan Pendidikan Negeri, Pusat Perkembangan Kurikulum dan Kementerian Pendidikan tentang pentingnya kurikulum Pendidikan Seni di sekolah menengah dikaji semula untuk mempertingkatkan pencapaian pelajar demi masa depan yang lebih cemerlang.
- f. Memberi pandangan kepada pihak-pihak tertentu di Kementerian Pendidikan khususnya untuk menyediakan kemudahan bilik pameran, bantuan kewangan dan sumber manusia bagi mempertingkatkan usaha melahirkan pelajar yang berwibawa sesuai dengan misi Kementerian Pendidikan untuk menghasilkan sistem pendidikan bertaraf dunia.

1.6 HIPOTESIS KAJIAN

Berdasarkan kepada tujuan dan persoalan kajian, maka beberapa hipotesis alternatif untuk kajian ini adalah seperti berikut:

Hipotesis 1 : Terdapat perubahan dari segi pencapaian dalam bidang seni komunikasi (catan) pelajar selepas pameran hasil-hasil karya di bilik darjah atau di bilik Pendidikan Seni.

Hipotesis 2 : Terdapat perubahan sikap pelajar dalam membuat hasil karya yang lebih kreatif selepas sesuatu pameran hasil karya seni komunikasi pelajar diadakan.

Hipotesis 3 : Terdapat perubahan minat pelajar terhadap mata pelajaran

Pendidikan Seni selepas perlaksanaan pameran seni komunikasi di dalam bilik darjah atau di bilik Pendidikan Seni.

1.7 BATASAN KAJIAN

Kajian ini hanya tertumpu kepada perlaksanaan pameran hasil karya komunikasi (catan) pelajar-pelajar di sekolah menengah atas khasnya Tingkatan Empat di Daerah Manjung, Perak. Jenis pameran yang dikaji ialah pameran semasa pengajaran dan pembelajaran yang dilaksanakan di bilik darjah atau di bilik Pendidikan Seni. Sampel kajian yang digunakan adalah daripada kalangan pelajar

Tingkatan Empat di tiga buah sekolah menengah di Daerah Manjung, Perak. Sampel ini dipilih oleh penyelidik kerana yakin masih tidak terdapat lagi kajian tentang pelaksanaan pameran hasil karya seni komunikasi dijalankan di sekolah menengah dalam Daerah Manjung.

Fokus utama dalam kajian ini adalah untuk mendapatkan persepsi pelajar tentang pelaksanaan pameran hasil karya mereka sendiri dari aspek objektif, sikap, minat, pencapaian, tindakan, persediaan dan kesesuaian masa dalam mempertingkatkan pembelajaran pelajar. Kajian ini juga tertumpu kepada pembolehubah-pembolehubah yang mempunyai hubungkait dengan faktor-faktor demografi seperti jantina, kaum, latar belakang keluarga dan lokasi sekolah.

Pengkaji mengambil masa selama lima bulan untuk menyiapkan kajian ini dengan mengambil kira keputusan-keputusan peperiksaan matapelajaran Pendidikan Seni pada peringkat dalaman dan markah-markah hasil kerja dalam tempuh kajian. Kajian ini mengalami sedikit gangguan daripada aktiviti-aktiviti sekolah dan guru Pendidikan Seni Tingkatan Empat yang menghadiri kursus singkat sama ada di dalam atau di luar daerah.

1.8 DEFINISI ISTILAH

Dalam konteks kajian ini, beberapa istilah atau perkataan yang membawa makna khusus ditakrifkan seperti berikut:

Bilik Pendidikan Seni

Tempat perlaksanaan pengajaran dan pembelajaran Pendidikan Seni tertumpu kepada tiga buah sekolah di Daerah Manjung.

Galeri

Bilik yang sesuai untuk mempamerkan hasil-hasil karya pelajar dalam seni komunikasi iaitu seni catan.

Hasil karya

Hasil kerja pelajar dalam bidang seni catan iaitu catan air.

Keberkesanan

Pengukuran kepada hasil pembelajaran Pendidikan Seni di sekolah.

Pameran

Mempamerkan hasil-hasil kerja pelajar di dalam bilik Pendidikan Seni atau di bilik darjah. Ia merupakan tahap akhir daripada proses pembelajaran berbentuk amali di studio yang dirancang dan ditetapkan sebagai kegiatan dalam matapelajaran Pendidikan Seni di sesuatu kelas di sekolah.

Pelajar-pelajar

Pelajar-pelajar yang terlibat di dalam kajian ini iaitu pelajar-pelajar Tingkatan Empat di tiga buah sekolah di Daerah Manjung.

Peragaan

Perlaksanaan pameran hasil karya seni di bilik Pendidikan Seni atau di galeri.

Seni Komunikasi

Seni yang melibatkan pemerhatian, penerimaan maklumat dan merupakan tajuk-tajuk di dalam Sukatan Pelajaran yang berkaitan dengan bidang seni lukis, catan, mural, cetakan, arca dan kolaj.

Seni Catan

Seni lukis yang menggunakan bahan cat air dan sapu dengan menggunakan berus atau alat-alat yang sesuai dengan tahap pelajar sekolah yang telah dilaksanakan di sekolah-sekolah yang terlibat dalam kajian ini.

